

uzyskaniu opinii komisji z udziałem przedstawiciela rady zakładowej,

o ile jednostka nadrzędna nie wydała uprzednio w tym zakresie innych dyspozycji.”;

4) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. Jakikolwiek dysponowanie — w terminie określonym w § 15 — remanentem zgłoszonym do sprzedaży bez uprzedniej i każdorazowej zgody tej jednostki, w której posiadaniu znajduje się karta ewidencyjna, jest zabronione.”;

5) w § 17 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zakład pracy ma obowiązek wysłać remanenty w terminie oznaczonym przez nabywcę, a w razie niemożności dotrzymania tego terminu — oznaczyć inny termin wysyłki i powiadomić o tym nabywcę.”;

6) w § 27 po wyrazach „punktowi sprzedaży detalicznej” skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „lub innej jednostce społecznej (§ 15 ust. 2).”;

7) w § 32 pkt 2 wyrazy „centrali handlowej lub innej” skreśla się;

8) § 44 skreśla się;

9) w § 46 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeśli hurtownia branżowo właściwej centrali handlowej nie dała dyspozycji co do sposobu zagospodarowania zgłoszonego jej remanentu materiału pełnowartościowego w terminie określonym w § 15, zakład pracy upoważniony jest wystawić fakturę na tę hurtownię albo sprzedać materiał zgodnie z tym przepisem. Uprawnienia tego zakład pracy nie może

wykorzystać, jeśli hurtownia we wcześniejszym terminie zwróci kartę ewidencyjną w celu wniesienia odpowiednich poprawek lub w celu skierowania jej do innej właściwej jednostki zbytu.

2. Jeśli zgłoszenie remanentu do hurtowni branżowo właściwej centrali handlowej nastąpiło za pośrednictwem jednostki nadrzędnej (§ 19 ust. 2) lub jeśli hurtownia zwróciła kartę ewidencyjną w celu wniesienia poprawek (§ 22 ust. 1), termin wskazany w ust. 1 zaczyna biec dopiero od daty wysłania nie wykorzystanej karty ewidencyjnej przez jednostkę nadrzędna albo od daty wysłania poprawionej karty ewidencyjnej.”;

10) w § 57 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) aktualnie obowiązujący wzór sprawozdawczy Głównego Urzędu Statystycznego.”;

11) § 60 otrzymuje brzmienie:

„§ 60. Sposób sporządzania arkusza sprawozdawczego określają przepisy Głównego Urzędu Statystycznego.”;

12) §§ 61 i 63 skreśla się;

13) użyte w różnych przypadkach wyrazy „złom” i „odpadki użytkowe” zastępuje się wyrazami „surowce wtórne” w odpowiednich przypadkach;

14) załączniki nr 3 — 6 skreśla się.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 maja 1956 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

510

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 15 maja 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 7 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-5, poz. 53, Nr A-20, poz. 246, Nr A-89, poz. 1383 i z 1953 r. Nr A-42, poz. 505) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 45 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. W ramach szczegółowego harmonogramu obejmującego całość robót zamawiający w porozumieniu z generalnym wykonawcą zatwierdza miesięczne harmonogramy robót budowlano-montażowych. Miesięczne harmonogramy robót budowlano-montażowych nie mogą naruszać terminów oddawania obiektów do użytku.”;

2) w § 45 dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 maja 1956 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. K. Secomski

511

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 lutego 1956 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania z depozytami stanowiącymi sprzęt i ekwipunek wojskowy oraz przedmioty, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji państwowej.

Na podstawie § 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie określenia organów właściwych do orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa oraz zasad likwidacji i trybu postępowania z depozytami, jak również z sumami uzyskanymi z ich sprzedaży (Dz. U. Nr 41, poz. 185), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za przedmioty stanowiące sprzęt i ekwipunek wojskowy uważa się:

- 1) broń ręczną i maszynową typu wojskowego oraz jej części i amunicję do niej;
- 2) przedmioty wchodzące w skład umundurowania i ekwipunku wojskowego, jak wojskowe: czapki, płaszcze, mun-